

සාරය: සුම්නිරි දරුවනි, සෑම දෙයක්ම විනාශ වීමට ඉතා ආසන්න බැවින්, ඔබගේ සිරුර ඇතුළුව ඔය දැසින් දකින සියලු දේ අමතක කර දමා, ඒකායන පියා පමණක් සිහිපත් කරන්න.

ප්‍රශ්නය: ස්වර්ණමය යුගයේ රාජකීය තත්ත්වයක් හිමි කර ගැනීමේ ලෝකරැයිය දිනා ගැනීම සඳහා, ඔබ දැරිය යුතු උත්සාහය කුමක්ද?

පිළිතුර: ස්වර්ණමය යුගයේ රාජකීය තත්ත්වයක් හිමි කරගැනීම සඳහා, තමන් වෙත සම්පූර්ණ අවධානය යොමු කරන්න. ඔබ තුළ කිසිම නරක භූතයක් නොමැති බව තහවුරු කරගන්න. නරක භූතයන් සිටින්නේ නම් ඔබට ලක්ෂ්මි විවාහ කරගැනීමට නොහැකි වෙයි. රජෙක් වීම සඳහා, ඔබ මෙහිදී, පුරවැසියන්ද නිර්මාණය කළ යුතුයි. ඔබ මෙහිදී නොහඬා සිටිය යුතුයි. යම් ශාරීරික ජීවියෙක් සිහි කරමින් ඔබ කම්පනයට පත් වී සිරුර අත්හරින්නේ නම්, ඔබගේ තත්ත්වය විනාශ වෙයි, ඔබ පියා සිහිපත් කිරීමට උත්සාහ දැරිය යුත්තේ මේ නිසාය.

ගීතය: අද නැතිනම් හෙට, අඳුරු වළාකුළු විසිරී යයි.

ඕම් ශාන්ති. ශිව බාබා “ඕම් ශාන්ති” කියයි. පසුව මෙම ජීවත්මයද “ඕම් ශාන්ති” කියයි. එම කෙනා පරමාත්මය වන අතර මෙම කෙනා ප්‍රජාපිතාය. මෙම ජීවත්මය “ඕම් ශාන්ති” කියන අතර දරුවන්ද “ඕම් ශාන්ති” කියයි. ඔබ තමන්ගේ ධර්මය දැන සිටිය යුතුයි. මිනිසුන් තමන්ගේම ධර්මය ගැන නොදනී. ඕම් ශාන්ති යනු: ජීවත්මය වන මා, සාමයේ ප්‍රතිරූපිනි. ජීවත්මය තුළ මනස සහ බුද්ධිය ඇතුළත්ය. ඔවුන්ට මෙය අමතක වී, මනස ගැන පමණක් හැඳින්වීමක් කරයි. “ජීවත්මයට සාමය ලැබෙන්නේ කෙසේද?” කියා ඔවුන් විමසන්නේ නම්, ඔවුන්ට පවසන්න: අපූරුයි! මෙය ඇසිය යුතු දෙයක්ද? ජීවත්මයක් යනු සාමයේ ප්‍රතිරූපිනියක්, සාම දේශයේ නිවැසියෙක්. ඔබට එහිදී සාමය ලැබෙයි. ජීවත්මයක් තම සිරුර අත්හරින විට, ඔහු නිහඬ වෙයි. මෙය මුළු ලෝකයයි. සියළුම ජීවත්ම ඔවුන්ගේ වර්ත කොටස් රහදැක්විය යුත්තේ එය තුළයි. ඔබට ක්‍රියා සිදුකිරීමට තිබෙන විට, ඔබ නිහඬ වන්නේ කෙසේද? සාමය ලබා ගැනීම පිණිස මනුෂ්‍යයන් බොහෝ සේ සැරිසරයි. ජීවත්ම වන අපගේ ආදිතම ධර්මය සාමය බව ඔවුන් නොදනී. ජීවත්මයන්ගේ ධර්මය ගැන ඔබ දැන් දන්නවා. ජීවත්මයක් තිත්ක් වැනිය. පියා විස්තර කර තිබෙන්නේ: සෑම කෙනෙක්ම පවසන්නේ, “අශාරීරික පරමාත්ම ජීවයට නමස්කාර වේවා.” පරම පියා ලෙස හැඳින්විය හැක්කේ ඒකායන ඔහු පමණයි. ඔහු අශාරීරික වන අතර ඔහුට මෙසේ පවසයි: ශිව පරමාත්මයට නමස්කාර වේවා. ඔබගේ බුද්ධියේ යෝගාව දැන් තිබෙන්නේ ඒ දෙසටයි. සියළුම මනුෂ්‍යයන් සිටින්නේ ශරීර අවධානයෙනි. ඔවුන්ගේ යෝගාව තිබෙන්නේ පියා සමග නොවෙයි. සෑම දෙයක්ම ඔය දරුවන්ට විස්තර කෙරෙනවා. මෙසේ කියයි: බ්‍රහ්ම දේවතාවට නමස්කාර වේවා. කිසිදා, “පරමාත්ම බ්‍රහ්මට නමස්කාර වේවා” යයි නොකියයි. පරමාත්ම ජීවය ලෙස හැඳින්විය හැක්කේ එක්කෙනෙක් පමණයි. ඔහු නිර්මාණකරුයි. ඔබ ශිව බාබාගේ දරුවන් බව ඔබ දන්නවා. ඔහු බ්‍රහ්මගේ මාර්ගයෙන් ඔබව නිර්මාණය කර, ඔබව ඔහු සතු කර ගත්තා. ඔහුට උරුමය ලබා දීම පිණිස, ඔහු බ්‍රහ්ම ජීවත්මයවත් ඔහු සතු කර ගත්තා. බාබා, බ්‍රහ්ම ජීවත්මයට මෙසේද පවසයි: මා සිහි කරන්න. ඔහු බිකේවරුන්ටද පවසන්නේ ඔහුව නිරන්තරයෙන් සිහිපත් කර, ශරීර පිළිබඳ අවධානය අත්හරින ලෙසයි. මේවා දැනුමේ කාරණාය. අප උපන් 84ක් ගෙන ඇති අතර අපගේ සිරුරු දැන් දිරාපත් වී තිබේ. ඒවා රෝගී සහ අසනීප වී තිබේ. ඔය දරුවන් සම්පූර්ණයෙන්ම රෝග වලින් නිදහස්ව සිටියා. ස්වර්ණමය යුගයේදී රෝග නොතිබුණි. සෑම කෙනෙක්ම සදා නිරෝගී වූ අතර කිසිවෙකු කිසිදා බංකොලොත් වූයේ නැත. ඔබට දැන් ඔබගේ උපන් 21ක් උරුමය ලැබෙන අතර, එබැවින් ඔබට බංකොලොත් විය නොහැක. මෙහි සෑම කෙනෙක්ම නොකඩවා බංකොලොත් වෙයි. ඔවුන් මෙසේ ගායනා කරන බව දරුවන්ට විස්තර කර දෙන ලදී: “පරම පිතා, ශිව පරමාත්මයට නමස්කාර වේවා.” ඔවුන් බ්‍රහ්මට “පරමාත්මය” යයි නොකියයි. ඔහුට කියන්නේ ප්‍රජාපිතා(ප්‍රජාවගේ පියා) කියාය. දේවතාවන් සිටින්නේ සුක්ෂ්ම දේශයේය. මෙම ප්‍රජාපිතා ඉන්පසුව සුරංගනාවක් වන බව කිසිවෙකු නොදනී. සුක්ෂ්ම කලාපයේ නිවැසියෙක් වීම යනු, සුක්ෂ්ම ශරීරයක් ඇත්තෙක් වීමය. දැන් පියා ඔය දරුවන්ට පවසා ඇත්තේ: නිරන්තරයෙන් මා සිහි කරන්න. ඔබ අශාරීරික වන අතර මාද අශාරීරිකයි. ඔබ නිරතුරුවම මා සිහි කර සියළුම ශාරීරික ජීවයන්ගෙන් ඔබගේ බුද්ධියේ යෝගාව ඉවත් කළ යුතුයි. ඔබගේ සිරුර ඇතුළුව ඔය දැසින් දකින සෑම දෙයක්ම විනාශ වීමට යන්නේ. එවිට සාම දේශය හරහා ඔබට සතුටු දේශයට යාමට සිදුවෙයි. ඔබ තුළ එම සතුටු දේශයට එනම් ක්‍රිෂ්ණාගේ දේශයට ආශාවක් තිබේ. එබැවින් පියා පවසන්නේ: සාම දේශය සහ සතුටු දේශය සිහි කරන්න. ස්වර්ණමය යුගයේ, පාරිශුද්ධත්වය, සාමය සහ සතුට තිබෙන නමුත්, එයට සාම දේශය යයි කිව නොහැක. ඔබ ක්‍රියා

සිදුකල යුතුයි. ඔබ පාලනය කල යුතුයි. එහි මායා නොසිටින බැවින් ඔබ ස්වර්ණමය යුගයේ සිදුකරන ක්‍රියා, පාපකාරී ක්‍රියාවන් නොවෙයි. මෙය වටහා ගැනීමට ඉතා පහසුයි. එය බ්‍රහ්මයේ දිවාකල වන අතර දහවලේදී ඔබගේ පය පැටලෙන්නේ නැත. ඔබගේ පය පැටලෙන්නේ අඳුරු රාත්‍රියේදීය, එබැවින් වක්‍රයෙන් භාගයක් හක්කිය, බ්‍රහ්මයේ රාත්‍රිය වන අතර, වක්‍රයෙන් භාගයක් බ්‍රහ්මයේ දහවලයි. බාබා විස්තර කර ඇත්තේ: සමහර ස්ථාන වල මාස හයක් දිවාකලත්, මාස හයක් රාත්‍රියත් තිබේ. කෙසේවෙතත් එය ග්‍රන්ථවල විස්තර කර නැත. ග්‍රන්ථවල ඔවුන් බ්‍රහ්මයේ දහවල සහ බ්‍රහ්මයේ රාත්‍රිය ගැන විස්තර කර තිබේ. විෂ්ණුගේ රාත්‍රිය කියා ඔවුන් පවසන්නේ නැත්තේ ඇයි? එහි එම කෙනාට(විෂ්ණු) දැනුම නොමැත. මෙය බ්‍රහ්මයේ සහ බ්‍රහ්මකුමර කුමරියන්ගේ අසීමිත දහවල සහ රාත්‍රිය බව ඔය බ්‍රහ්මනයන් දන්නවා. ශිව බාබාගේ දහවල සහ රාත්‍රිය යයි ඔබට කිව නොහැක. වක්‍රයෙන් භාගයක් අපට දහවලත් වක්‍රයෙන් භාගයක් අපට රාත්‍රියත් තිබෙන බව ඔය දරුවන් දන්නවා. ක්‍රිඩාව එබඳුය! සන්යාසීන් ගෘහස්ත මාර්ගය ගැන නොදනී: ඔවුන් සිටින්නේ හුදකලා මාවතේය. ඔවුන් දිව්‍යලෝකය සහ අපාය පිළිබඳ කාරණාව නොදනී. දිව්‍යලෝකය පැමිණියේ කොහේ සිටද කියා ඔවුන් විමසයි, මන්ද ග්‍රන්ථ වල පවා ඔවුන් ස්වර්ණමය යුගය, අපාය බවට පරිවර්ථනය කර ඇත. බාබා දැන් ඔබට ඉතා මිහිරි දේවල් පවසනවා. ඔහු පවසන්නේ: දරුවනි, මා අශාරීරිකයි, දැනුමේ මහා සාගරයයි. මෙම දැනුම දීමේ මගේ වර්ත කොටස ඉස්මතු වන්නේ මේ කාලයේදීය. පියා ඔහුගේම හැඳින්වීම ලබා දෙයි. මගේ මෙම දැනුම, හක්කි මාර්ගයේදී මතු වන්නේ නැත. එකල පැවතෙන සියළුම වාරිත්‍ර වාරිත්‍ර අයත් වන්නේ හක්කි මාර්ගයටයි. නාටකයට අනුව, බැතිමතුන් කෙනෙක්ව කුමන හැඟීමකින් වන්දනා කරන්නේද, එම කෙනාගේ දර්ශනයක් ඔවුන්ට ලබා දීමට උපකරණය වන්නේ මායි. එකල, දැනුමේ කොටස, මගේ ජීවත්මය තුල ඉස්මතු වී නොතිබෙයි. එය දැන් ඉස්මතු වනවා. ඔබගේ තැටිය, උපත් 84කින් පිරී ඇති සේම, මගේ වර්ත කොටස ලෙස, නාටකයේ නියමිත වී ඇති කුමන හෝ කොටසක්, එයට නියමිත කාලයේදී රහ දැක්වෙනවා. මේ පිළිබඳව සැකයක් ඇති කිරීම පිළිබඳ ප්‍රශ්නයක් නැත. හක්කි මාර්ගයේදී, මා තුල දැනුම ඉස්මතු වූයේ නම්, මා එය පවසනවා ඇති. ලක්ෂ්මි සහ නාරායන්ටවත් එහිදී මෙම දැනුම නොමැත: එය නාටකයේ නියම වී නැත. අහවල් ගුරු ඔවුන්ට විමුක්තිය ලබා දෙන බව මිනිසුන් පවසන නමුත් ගුරුන් විමුක්තිය ලබා දෙන්නේ කෙසේද? ඔවුන්ටද තම තමන්ගේ වර්ත කොටස් තිබේ. ඇතැමුන් පවසන්නේ: ලෝකය නියත වශයෙන්ම නැවතත් ඒ ආකාරයෙන්ම සිදුවෙයි, වක්‍රය නොකඩවා බ්‍රමණය වෙයි. ඔවුන් බ්‍රමණය වන රෝදයක් පෙන්වා ඇත. බලන්න ලෝක වක්‍රයේ විශ්මය දෙස: බ්‍රමණය වන රෝදය බ්‍රමණය කිරීමෙන් ඔබට ඔබගේ ජීවිකාව උපයා ගැනීමට හැකි වෙයි. ලෝක වක්‍රය ගැන දැනුවත් වීමෙන් ඔබට උපත් 21කට ප්‍රතිලාභයක් ලැබෙයි. බාබා නිවැරදි අරුත පහදා දෙයි: අත් සෑම කෙනෙක්ම විස්තර කරන්නේ වැරදිවටය. ඔබගේ බුද්ධියේ අගුල් විවර වී ඇත. උසස්ම වන්නේ දෙවියන් වන අතර ඉන්පසුව සුක්ෂ්ම කලාපයේ වැසියන් වන බ්‍රහ්ම, විෂ්ණු සහ ශංකරය. පසුව ශාරීරික ලෝකයේ ප්‍රථමයෙන් ලක්ෂ්මි සහ නාරායන් වන අතර ඉන්පසුව ජගදම්බා සහ ජගත්පිතාය. ඔවුන් සංගම යුගයේ සිටින නමුත් ඔවුන්ද මනුෂ්‍යයන්ය: ඔවුන්ට වැඩිපුර අත් නැත. බ්‍රහ්මට පවා ඇත්තේ අත් දෙකක් පමණයි. හක්කි මාර්ගයේ පිංතුරුවල ඔවුන්ට බොහෝ අත් තිබේ. කෙනෙකුට අත් අටක් තිබේ නම්, ඔහුට පාද අටක්ද තිබිය යුතුයි, නමුත් එය එසේ නොවෙයි. ඔවුන් රාවන පෙන්වා ඇත්තේ හිස් දහයක් ඇතිවය, එසේ නම් ඔහුට පාද විස්සක්ද තිබිය යුතුයි. ඒ සියල්ල බෝනික්කන් ක්‍රීඩාවකි. ඔවුන්ට කිසිදෙයක් නොවැටහෙයි. රාමායනය කියවන විට බොහෝ දෙනෙක් හඬයි. පියා විස්තර කරන්නේ: ඒ සියල්ල හක්කි මාර්ගයයි. ඔබ පාපයේ මාර්ගය අනුගමනය කිරීමට පටන්ගත් දා සිට, ඔබ රාග කොත මත අසුන් ගැනීමෙන් අවලස්සණ විය. දැන් එක් උපතකට දැනුම කොතෙහි අසුන් ගැනීමේ බන්දනය බැඳීමෙන්, ඔබ උපත් 21කට උරුමය හිමි කරගන්නවා. එහිදී ඔබ ජීව අවධානයෙන් රැඳී සිටියි. ඔබ එක් පැරණි ශරීරයක් හලා දමා වෙනත් අළුත් එකක් ගනී. හැඩිම පිළිබඳ ප්‍රශ්නයක් නැත. ලදරුවෙක් උපදින විට ඔබ සුභ පැතුම් ලබා දී විශාල සතුටකින් සමරන නමුත් පසුදා එම දරුවා මිය යන්නේ නම්, ඔවුන් හඬා වැලපෙයි. මෙය දුක් ලෝකයයි. මුළු නාටකයම භාරතය ගැන බව ඔබ දන්නවා: සදාතනික දේශය, භාරතයයි. සතුට සහ දුක, දිව්‍යලෝකයේ උරුමය සහ අපාය තිබෙන්නේ මෙහි පමණයි. දිව්‍යමය දෙවි පියාණන් අනිවාර්යයෙන්ම දිව්‍යලෝකය නිර්මාණය කරන්නට ඇති. එය වසර සිය දහස් ගණනක් පිළිබඳ ප්‍රශ්නයක් නම්, කිසි කෙනෙකුට කිසිවක් මතකයේ තබා ගැනීමට හැකි වන්නේ කෙසේද? එය නැවතත් දිව්‍යලෝකය වන්නේ කෙසේද කියා කිසිවෙක් නොදනී. ඔවුන් පවසන්නේ කලි යුගයේ තව වසර 40,000ක් ඉතිරිව තිබෙන බවය. වසර 5000කදී ඔබ උපත් 84ක් ගන්නේ නම්, වසර 40,000කදී ඔබට උපත් කොපමණ ගැනීමට සිදුවෙයිද කියා කවුද දන්නේ! ඔය දරුවන්ට දැන් වැටහීම තිබේ. ඔබ දැන් ආලෝකයේ

සිටින නමුත් දැනුම නොමැති සියළු දෙනාම සිටින්නේ අවිද්‍යා නින්දේය. මෙය අවිද්‍යාවේ අන්ධකාර රාත්‍රියයි. කිසි කෙනෙකුට ලෝක චක්‍රය පිළිබඳ දැනුම නොමැත. අප නළුවන්ය. මෙම ලෝක චක්‍රයට කොටස් සතරක් තිබේ. මෙම දේවල් වැටහෙන්නේ මනුෂ්‍යයන්ට පමණකි. පියා දැනුමින් සිටී බව දැන් ඔය දරුවන් දන්නවා. ඔහුට ඇති සෑම විශේෂත්වයක්ම ඔහු ඔබට දානය කරයි. ඔබට උරුමය ලැබෙන්නේ දැනුමේ මහා සාගරයෙනි. බාබා සෑම විටෙකම ඔබට පවසන්නේ: ශාරීරික ජීව සිහි නොකරන්න. මා ඔබට ශාරීරික ජීවයකගේ මාර්ගයෙන් කතා කරන නමුත් ඔබ සිහි කළ යුත්තේ අශාරීරික මාවයි. ඔබ අඛණ්ඩව සිහිපත් කිරීමේ සිටියොත්, ඔබගේ බුද්ධියේ අගුළු විවර වීම සඳහා, ඔබ දැනුම ධාරණයද කරගනී. විනාඩි 15ක් හෝ පැය භාගයකින් ආරම්භ කර, ඉන්පසුව එය දිගටම වැඩි කරගන්න. අවසානයේදී පියා හැර වෙනත් කිසිවෙකු සිහි නොවිය යුතුයි. මෙම හේතුව නිසා, සන්යාසීන් සෑම දෙයක්ම අතහැර, තපස්‍යාවේ අසුන් ගනී, එවිට ඔවුන් තම සිරුරු අත්හරින විට, අවට පරිසරය සාමකාමී වෙයි, නගරයේ ශ්‍රේෂ්ඨ ජීවත්මයක් ඔහුගේ සිරුර අත්හළ විට මෙන්. ජීවත්ම සදාකාලික බවත් ඔවුන් ආලෝකයට මුහුණ නොවන බවත්, යන දැනුම ඔබට දැන් තිබේ. ඔවුන්ට මෙම දැනුම නොමැත. ජීවත්ම කිසිදා විනාශ නොවන බවත්, ජීවත්ම තුළ ඇති දැනුමද කිසිදා විනාශ නොවන බවත් බාබා විස්තර කර දෙයි. නාටකය, අවිනාශීය: ස්වර්ණමය, රිදී, තඹ සහ කලි යුගයන්හි චක්‍රය නොකඩවා බ්‍රමණය වෙයි. ඔබ ලක්ෂ්මි සහ නාරායන් බවට පත් වන අතර ඉන්පසුව වෙනත් ආගම්වල ජීවත්මයන්ද අංක පිළිවෙලට දිගටම පහලට පැමිණෙයි. දෙවි, පියාණන් එක්කෙනෙකි. ස්වර්ණමය යුගයේ සිට කලි යුගය දක්වා අඛණ්ඩව ව්‍යාප්තිය සිදුවෙයි. වෙනත් වෘක්ෂයක් වර්ධනය විය නොහැක. තිබෙන්නේ එක් චක්‍රයක් පමණක් වන අතර ඔවුන් සිහි කරන්නේද එක්කෙනෙකුට පමණකි. ඔවුන් ගුරු නානක් සිහි කරන නමුත් ඔහු තමන්ගේම කාලයේදී පැමිණිය යුතුයි. සෑම කෙනෙක්ම උපත් සහ මරණ චක්‍රය තුළට පැමිණිය යුතුයි. ක්‍රිස්ණා සෑම තැනකම සිටින බව මිනිසුන් විශ්වාස කරයි. සමහරු එක් ජීවයක් ගැනත්, වෙනත් අය තව කෙනෙක් ගැනත් විශ්වාස කරයි. බාබා විස්තර කරන්නේ: දරුවනි, සියල්ලන්ගේම දෙවියන් එක් අශාරීරික කෙනා බව උපක්‍රමශීලීව පහදා දෙන්න. ගීතාවේ පැවසෙන්නේ, “දෙවියන් පවසයි” කියාය, එබැවින් සියළුම ආගමික ශාස්ත්‍රයන්ගේ මව සහ පියා වන්නේ ගීතාවයි, මන්ද සෑම කෙනෙකුටම විමුක්තිය ලැබෙන්නේ ගීතාව තුළින් නිසා. පියා, සෑම කෙනෙකුගේම දුක ඉවත් කර ඔවුන්ට සතුට ලබා දෙයි. භාරතය සෑම කෙනෙකුගේම වන්දනා ස්ථානයයි. ඔබට විමුක්තිය ලැබෙන්නේ පියා මගින් පමණකි. මෙය ඔහුගේ උපත් ස්ථානය වන අතර සෑම කෙනෙක්ම සිහි කරන්නේ ඔහුවයි. පැමිණ සෑම කෙනෙක්වම රාවනගේ රාජධානියෙන් මුදවාගන්නේ පියාය. මෙය දැන් අන්ත අපායයි. පියා පවසන්නේ: අහෝ ශරීර තුළ සිටින ජීවයනේ, ඔබ දැන් පෙරළා නිවසට යා යුතුයි. සරලව මා සිහි කරන්න. ඔබ කවුරු හෝ ශාරීරික ජීවියෙක් තුළ සිර ගත වන්නේ නම්, ඔබට හඬන්නට සිදුවෙයි. ඔබ එක් අය පමණක් සිහි කළ යුතුයි. උපත් 21කට ඔබ නොහඬන එම ස්ථානයට ඔබ යා යුතුයි. කෙනෙක් මිය ගොස් ඔබ හඬන්නේ නම්, ඔබට හැඩිමට ඔරොත්තු දීමට නොහැකි වෙයි. කෙනෙක් සිහි කරන අතර ඔබට කම්පනයක් සිදු වී, ඔබ සිරුර අත්හරින්නේ නම්, පහත් තත්ත්වයක් හිමි වෙයි. ඔබ ශිව බාබා සිහි කළ යුතුයි. බොහෝ දෙනෙකුට හෘදයාබාධ සෑදෙයි. ඇවිදින විට සහ එහෙ මෙහෙ යන එන විට ඔබ ඒකායන පියා සිහි කළ යුතුයි. මෙයත් බුද්ධියේ සනිටුහන් වෙයි. ඔබ දවස පුරාම බාබා සිහි නොකරන නිසා, ඔබට සමූහයක අසුන් ගැනීමට සලස්වයි. සෑම කෙනෙක්ම එකට එකතු වී සිටින විට සාමූහික බලයක් තිබේ. ඔබගේ බුද්ධියෙන් වෙනත් කෙනෙක් සිහි වන්නේ නම්, ඔබට නැවත උපතක් ගැනීමට සිදුවෙයි. කුමක් සිදුවුවත් ඔබ ස්ථාවරව සිටිය යුතුයි. ශරීර පිළිබඳ අවධානය ඉතිරි නොවිය යුතුයි. ඔබ පියාගේ සිහිපත් කිරීමේ කොපමණ රැඳී සිටින්නේද, එය ඔබගේ සිහිපත් කිරීමේ වාර්ථාවේ සටහන් වනවා. ඔබ විගසින් මෙහි සිට ගොස් ඔබගේ සිහසුනේ අසුන් ගන්නා බව දැන ගැනීමෙන්, ඔබද බොහෝ ප්‍රීතිමත් වෙයි. පියා සෑම විටෙකම පවසන්නේ: දරුවනි, ඔබ කිසිම විටෙක නොහැඩිය යුතුයි. අඬන්නේ වැන්දඹුවන් පමණකි. ඔබ මෙහිදී සම්පූර්ණයෙන්ම ගුණදම් වලින් පිරී සිටිය යුතු අතර එවිට එය අවිනාශී වෙයි. උත්සාහ ගැනීම අවශ්‍යයි. ඔබ තමන් කෙරෙහි අවධානය යොමු කළ යුතුයි. ඔබ තුළ යම් නරක භූතයක් සිටින්නේ නම්, ඔබට උසස් තත්ත්වයක් හිමි කරගැනීමට නොහැකිය. නාරද, බැතිමතෙක් වූ අතර, ඔහුට ලක්ෂ්මි විවාහ කරගැනීමට අවශ්‍ය විය. ඔහු තමන්ගේම මුහුණ දුටු විට, එය රිලවෙකුගේ මෙන් විය. ඔබ ලක්ෂ්මි විවාහ කරගැනීමට උත්සාහ දරනවා. පාපයන් පහ තිබෙන යම් කෙනෙක්, ලක්ෂ්මි විවාහ කරගන්නේ කෙසේද? විශාල උත්සාහයක් අවශ්‍යයි. ඔබ දිනාගන්නේ විශාල ලෝකරැයියකි. අප නියත වශයෙන්ම රජවරුන් වෙයි, නමුත් පුරවැසියන්ද සිටියි. සිය දහස් ගණනින් ව්‍යාප්තිය සිදුවෙයි. ඕනෑම කෙනෙක් පැමිණි විට, ප්‍රථමයෙන් පියාගේ හැඳින්වීම ලබා දෙන්න: පාරිශුද්ධකරු, පරම පියා, පරමාත්ම ජීවය සමග ඔබගේ සබඳකම කුමක්ද? ඔහු පියා බව, ඔවුන්ට

නිසැකයෙන්ම කීමට සිදුවෙයි. සෑම කෙනෙක්ව අපවිත්‍ර බවින් පිවිතුරු කරන පාරිශුද්ධකරු ඔහුම පමණක් බව, ඔවුන්ට ලියන්නට කියන්න. ඔවුන් මෙය ලිඛිතව ලබා දුන් විට, තර්ක නොකරනු ඇති. ඔවුන්ට පවසන්න: ඔබ මෙහි පැමිණියේ සවන් දෙන්නද, කතා කරන්නද? සියල්ලන්ටම පිරිනමන්නා අශාරීරිකයි: ඔහුට සුක්ෂ්ම හෝ ශාරීරික ස්වරූපයක් කිසිදා නොමැත. අවිවා, ප්‍රජාපිතා සමග ඔබගේ සම්බන්ධකම කුමක්ද? මෙම කෙනා ශාරීරික වන අතර අර කෙනා අශාරීරික පියාය. අප සිහිපත් කරන්නේ ඒකායන පියාවයි. අරමුණ සහ ඉලක්කය එයයි. ඔහුගේ මාර්ගයෙන් අපි රාජධානිය හිමි කරගන්නවා. අවිවා.

සුමිහිරි, ආදරණීය, බොහෝ කාලයක් තිස්සේ නැති වී සිට මේ දැන් හමු වුණු ඔය දරුවන්ව ඔබගේ මව, පියා, බාප්දාදා සෙනෙහසින් සිහිපත් කර සුබ උදෑසනක් ප්‍රාර්ථනා කරයි. ආධ්‍යාත්මික පියාගෙන් ආධ්‍යාත්මික දරුවන්ට නමස්කාර.

ධාරණය සඳහා සාරාංශය:

1. කිසිම ශාරීරික ජීවයෙක් මත ඔබගේ බුද්ධියට සිර ගත වීමට ඉඩ නොදෙන්න. ඔබ නිවැරදි සිහිපත් කිරීමේ වාර්ථාවක් තබා ගත යුතුයි. ඔබ කිසි විටෙක නොහැඩිය යුතුයි.
2. ඔබ තම ආදිතම ධර්මය වන සාමයේ ස්ථාවර විය යුතුයි. සාමය සොයමින් එහෙ මෙහෙ නොයන්න. සාම දේශය සහ සතුටේ දේශය සිහිපත් කරන්න.

වරදානය: සෑම චක්‍රයකම නියත ජයග්‍රහණය, ඔබගේ අවධානයේ තබාගනිමින්, ඔබගේ බුද්ධියේ විශ්වාසය ඇතිව, නිරතුරුවම සැහැල්ලුවෙන් සිටින්න.

ඔවුන්ගේ සෑම කාර්යයකදී, අන් අය සමග සම්බන්ධ වීමේදී සහ දෙවියන් වෙනුවෙන් ඔවුන් කරන සෑම දේකම, බුද්ධියේ විශ්වාසය ඇති දරුවන්, නිරන්තරයෙන් ජයග්‍රහණය අත්විඳියි. කාර්යයක් කෙතරම් සාමාන්‍ය වුවත් ඉන් ජය ලැබීමට ඔවුන්ට අනිවාර්යෙන්ම අයිතියක් තිබේ. කිසිම කාර්යයකදී ඔවුන් තමන් සමග අධෛර්යමත් නොවෙයි, මන්ද සෑම චක්‍රයකදීම ඔවුන් ජය ලබන බවට විශ්වාසය ඔවුන් තුළ තිබේ. තම උදව්කරුවා, දෙවියන්ම වන අය, ජයග්‍රහණය නොලබයි නම්, ජය ලබන්නේ කවුරුන්ද! කිසිම කෙනෙකුට මෙම දෛවය වැලැක්විය නොහැක. මෙම විශ්වාසය සහ කුල්මත්බව ඔබව සැහැල්ලුවට පත් කරයි.

පාඨය: සතුටේ පෝෂණයෙන් නිරන්තරයෙන් නිරෝගීව සිට, සතුටේ සම්පතීන්, සතුටින් සහ පිරිසුන්ව සිටින්න.

*** ඔම් ශාන්ති ***